

Reducció dels danys produïts per *Nesidiocoris tenuis* utilitzant sèsam com a planta trampa

Resum i Conclusions

Nesidiocoris tenuis és un depredador de la família dels mírids, que en alguns indrets del Mediterrani s'utilitza com a enemic natural pel control de plagues en el cultiu de tomàquet. Es tracta d'un depredador zoofítòfag, que a més d'alimentar-se de diferents plagues presents en les tomaqueres també pren nutrients de la planta. En condicions d'elevada població de *Nesidiocoris* i baixa densitat de plaga pot produir danys a la planta, com són la formació d'uns anells necròtics als punt de creixement que dificulten el desenvolupament de la planta i, per tant, la producció de tomàquets.

Adult de *Nesidiocoris tenuis* (esquerra) i danys en forma d'anells necròtics típics provocats per l'alimentació d'adults i nimfes de l'insecte (Fotos IRTA)

El seu doble rol com a depredador i com a herbívor fa que en algunes situacions haguem de reduir les seves poblacions en els cultius. Això habitualment es fa mitjançant tractaments insecticides. Hi ha estudis de laboratori publicats que indiquen que la presència del sèsam pot ajudar a reduir els danys que aquest insecte fa a les tomaqueres. Per això, durant els anys 2020 i 2021 es van realitzar estudis Horta.Net per verificar-ne la utilitat en condicions de camp.

Al 2020 es van col·locar marges de sèsam en hivernacles de tomaqueres. Una de les problemàtiques a les que ens vàrem enfrontar va ser com eliminar els *Nesidiocoris* del sèsam per tal que no s'hi reproduïssin. A més, els resultats sobre els danys en el cultiu no van ser concloents i per això es va acordar tornar a fer l'estudi un segon any.

Durant l'any 2021, es van assajar diferents metodologies per controlar els *Nesidiocoris* en el sèsam sense utilitzar insecticides: un polímer enganxós (Slltac®) que els atrapés sobre la planta, la introducció de crisopes com agents de control biològic i la col·locació de trampes enganxoses cromattractives blanques. L'estudi es va dur a terme en 4 localitats diferents en cadascuna de les quals es disposava d'un cultiu amb sèsam i el corresponent mètode de control, i una zona de cultiu testimoni sense sèsam. Cap dels tres mètodes de control ha resultat del tot efectiu. En el cas del polímer enganxós, els resultats han estat dispersos entre les dues localitzacions on es va provar, les crisopes no es van arribar a instal·lar al sèsam i les trampes cromattractives blanques tampoc van aconseguir capturar els adults de *Nesidiocoris*.

Donat que els resultats no han estat satisfactoris cap dels dos anys, aquesta línia de treball s'ha descartat com a estudi Horta.Net per a anys successius. L'equip d'entomologia de l'IRTA, ha inclòs la cerca de solucions per minorar els danys de *Nesidiocoris* en tomaquera com a una de les activitats a desenvolupar en un projecte del H2020 finançat per la Unió Europea (ADOPT-IPM). Amb això s'espera tenir resultats més contrastats sobre les opcions de control d'aquest depredador per poder transferir al sector.

Coordinador de l'estudi

Sra. Judit Arnó

Institut
de Recerca i Tecnologia
Agroalimentàries